Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

22 päivänä maaliskuuta 2018*

Henkilöstö – Virkamiehet – Kiinnostuksenilmaisupyyntö – Euroopan oikeusasiamiehen toimiston pääsihteeri – Neuvoa-antavan komitean lausunto – Kyseisen lausunnon huomioimatta jättäminen – Valintamenettelyn menettelymääräysten rikkominen – Ilmeiset arviointivirheet – Yhdenvertainen kohtelu – Hyvän hallinnon periaate – Vastuu

Asiassa T-581/16,

Costas Popotas, Euroopan unionin tuomioistuimen virkamies, kotipaikka Luxemburg (Luxemburg), edustajanaan asianajajat V. Christianos ja S. Paliou,

kantajana,

vastaan

Euroopan oikeusasiamies, asiamiehinään L. Papadias, P. Dyrberg ja A. Antoniadis, avustajanaan asianajaja A. Duron,

vastaajana,

jossa on kyseessä SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä G:n nimityksestä Euroopan oikeusasiamiehen toimiston pääsihteerin virkaan tehdyn päätöksen, 9.11.2015 tehdyn oikeusasiamiehen päätöksen, jolla hylätään kantajan mainitusta päätöksestä tekemät valitukset, sekä oikeusasiamiehen päätöksen olla kutsumatta kantaja haastatteluun, kumoamisesta, ja toisaalta vaatimus kantajalle näistä päätöksistä aiheutuneiksi väitettyjen vahinkojen korvaamisesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. M. Collins sekä tuomarit M. Kancheva ja R. Barents (esittelevä tuomari),

kirjaaja: johtava hallintovirkamies S. Spyropoulos,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 21.9.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

tuomion

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 27 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Palvelukseen ottamisessa on pyrittävä varmistamaan, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä, jotka otetaan palvelukseen [Euroopan] unionin jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudesta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta.”

2 Euroopan oikeusasiamies julkaisi 19.2.2015 kiinnostuksenilmaisupyynnön palkkaluokkaan AD 15/16 kuuluvan pääsihteerin ottamiseksi oikeusasiamiehen toimiston palvelukseen (OMB/2/2015) (jäljempänä kiinnostuksenilmaisupyyntö).

3 Valintaperusteet, jotka on esitetty kiinnostuksenilmaisupyynnön 6 kohdassa, ovat seuraavat:

– ”kokemus yhteistyöstä Euroopan unionin toimielimen, elimen tai laitoksen kanssa tai työskentelystä Euroopan unionin toimielimessä, elimessä tai laitoksessa taikka yhteistyöstä kansallisen oikeusasiamiehen toimiston tai vastaavan laitoksen kanssa taikka työskentelystä kansallisessa oikeusasiamiehen toimistossa tai vastaavassa laitoksessa;

– Euroopan unionia koskevien asioiden, sen toimielinten ja lainsäädännön hyvä tuntemus;

– merkittävä kokemus ja osoitettavissa oleva menestys johtajana toimiston toimintoihin yhteensoveltuvalla alalla;

– hyvä ymmärrys oikeusasiamiehen roolista julkishallinnossa;

– strategisen muutoksen toteuttamisessa osoitettu kokemus;

– budjettihallinnon ja -suunnittelun tuntemus;

– henkilöstöhallinnon alan nykyaikaisten strategioiden ja menetelmien tuntemus;

– informaatioteknologian alan nykyaikaisten strategioiden ja menetelmien tuntemus;

– erinomaiset taidot viestinnässä, verkottumisessa ja henkilöstön motivoinnissa;

– vahva sitoutuminen kansalaisia kuuntelevaan EU:hun;

– vahva sitoutuminen oikeusasiamiehen visioon ja strategiaan;

– kyky kommunikoida tehokkaasti englanniksi ja ranskaksi on välttämätön käytännön syistä. Muiden Euroopan unionin virallisten kielten taito katsotaan eduksi.”

4 Kiinnostuksenilmaisupyynnön 7 kohdassa, jonka otsikko on ”valintamenettely”, todetaan seuraavaa:

”Kaikki hakijat saavat vastaanottotodistuksen. Neuvoa-antava komitea avustaa nimittävää viranomaista ja tarkastaa hakemukset henkilöstö-, hallinto- ja budjettiyksikön tukemana. Tämä komitea tekee ehdotuksen haastatteluun kutsuttavien hakijoiden luettelosta. Neuvoa-antava komitea voi suositella rajoittamaan hakuedellytykset täyttävien haastatteluun kutsuttavien hakijoiden lukumäärää.

Oikeusasiamies voi päättää kutsua haastatteluihin vain joitakin neuvoa-antavan komitean suosittelemassa luettelossa olevista hakijoista. Kaikille hakijoille ilmoitetaan valintamenettelyn tuloksista.”

5 Hakemusten viimeiseksi jättöpäiväksi vahvistettiin kiinnostuksenilmaisupyynnön 8 kohdan mukaan 22.3.2015 klo 12.

6 Lisäksi kiinnostuksenilmaisupyynnön 8 kohdassa määrätään, että hakemuksiin on sisällyttävä:

”a) hakemuslomake, joka on ensin ladattu oikeusasiamiehen internet-sivulta [– –], täytettynä

b) englanniksi kirjoitettu kirje, jossa selitetään hakijan perustelut ja syyt, joiden vuoksi hakija katsoo omaavansa tehtävään tarvittavan pätevyyden sekä tarvittavat tiedot ja taidot;

c) jäljennös hakijan ansioluettelosta;

d) jäljennös virallisesta asiakirjasta, jonka avulla voidaan todeta hakijan kansalaisuus;

e) jäljennös tutkintotodistuksista (valantehneen kielenkääntäjän käännös ei ole välttämätön mutta ranskan- tai englanninkielisen käännöksen toimittamista arvostetaan);

f) hakijan työkokemusta koskevat todisteet, joista käyvät selvästi ilmi harjoitetun toiminnan alkamis- ja päättymispäivät sekä täsmällinen luonne ja joiden avulla voidaan osoittaa, että hakijalla on tarvittava pätevyys ja tarvittavat tiedot, sellaisina kuin ne on vahvistettu luvussa ”valintaperusteet”;

g) hakijoiden on myös toimitettava ilmoitus ja, mikäli mahdollista, todistus, joka osoittaa heidän kielitaitonsa;

h) EU:n muista toimielimistä tulevien virkamiesten osalta jäljennös heidän kolmesta viimeisestä arviointikertomuksestaan (jos ne ovat saatavilla);

i) voimassa oleva sähköpostiosoite, jota oikeusasiamiehen toimisto käyttää ilmoituksiaan varten.

Todistusasiakirjojen, jotka on mainittu [d, e, f, g ja h alakohdassa], alkuperäisversioita voidaan vaatia myöhemmin todentamistarkoituksiin.

Epätäydellisiä hakemuksia tai hakemuksia, jotka on jätetty (osittain tai kokonaan) hakemusten jättämiselle asetetun määräpäivän jälkeen, ei oteta huomioon.”

II Asian tausta

7 Oikeusasiamies julkaisi 19.3.2015 valintamenettelyä OMB/2/2015 varten luettelon neuvoa-antavan komitean jäsenistä; komiteaan kuuluivat seuraavat jäsenet: A, D, S ja H. Lisäksi nimettiin tarkkailija ja sihteeri avustamaan kyseistä komiteaa.

8 Kantaja Costas Popotas lähetti 20.3.2015 sähköpostitse hakemustaan pääsihteerin virkaan koskevat asiakirjat kokonaisuudessaan täsmentäen samalla, että hänen arviointikertomustaan vuodelta 2014 oltiin parhaillaan viimeistelemässä.

9 Oikeusasiamies ilmoitti 24.3.2015 päivätyllä sähköpostiviestillä vastaanottaneensa kantajan hakemuksen.

10 Kantaja lähetti 27.3.2015 viimeisen arviointikertomuksensa, joka oli vahvistettu samana päivänä ja joka koski vuotta 2014, ja lisäsi, että vaikka mainittu arviointikertomus oli lähetetty määräpäivän jälkeen, hän arvostaisi kuitenkin sitä, että se saatettaisiin neuvoa-antavan komitean käytettäväksi.

11 Neuvoa-antava komitea lähetti 9.4.2015 oikeusasiamiehelle sähköpostiviestin ilmoittaen tälle päättäneensä kaikkien sille jätettyjen hakemusten arvioinnin. Lisäksi se laati aakkosjärjestyksen mukaisen luettelon kahdestatoista hakijasta, joiden kutsumista oikeusasiamiehen haastatteluun se suositteli. Kantaja on tässä aakkosjärjestyksessä laaditussa luettelossa yhdennellätoista sijalla ja G. seitsemännellä sijalla.

12 Oikeusasiamies ilmoitti samana päivänä sähköpostiviestillä neuvoa-antavan komitean tarkkailijalle päättäneensä kutsua haastatteluun kyseisen komitean ehdottamista kahdestatoista hakijasta vain kahdeksan, joihin G. kuului, ja jätti kantajan kutsumatta mainittuun haastatteluun.

13 Henkilöstö-, hallinto- ja budjettiyksikön päällikkö ilmoitti 10.4.2015 sähköpostiviestillä kantajalle, että neuvoa-antava komitea oli päättänyt hänen huomattavista ansioistaan huolimatta olla suosittelematta hänen kutsumistaan haastatteluun. Lisäksi täsmennettiin, että kantaja voisi tehdä 17.4.2015 mennessä perustellun pyynnön tämän päätöksen uudelleentarkastelusta, jos hän ei hyväksynyt kyseistä päätöstä.

14 Oikeusasiamiehen valitsemien kahdeksan hakijan haastattelut tapahtuivat 17.4.2015 ja kolme heistä oli 22.4.2015 uudessa haastattelussa.

15 Tutkiessaan 8.5.2015 Politico-aikakauslehden internetsivua kantaja sai tietoonsa, että G. oli nimitetty oikeusasiamiehen pääsihteeriksi. Tämä sama tieto oli ilmoitettu 4.5.2015 neuvoa-antavalle komitealle.

16 Kantaja jätti 18.5.2015 oikeusasiamiehelle pyynnön, joka koski tutustumista menettelyä OMB/2/2015 koskeviin hallinnollisiin asiakirjoihin, erityisesti nimittävää viranomaista avustamaan nimetyn neuvoa-antavan komitean kokouspöytäkirjoihin ja nimittävän viranomaisen arvioitavaksi jätettyyn ehdotukseen.

17 Oikeusasiamies ilmoitti 26.5.2015 kantajalle, että neuvoa-antava komitea ”ei ollut pitänyt kokouksestaan pöytäkirjaa, joten hän ei voinut harkita/arvioida, onko yleisön mahdollista tutustua tällaiseen asiakirjaan”. Lisäksi oikeusasiamies totesi nimittävän viranomaisen arvioitavaksi jätettyyn ehdotukseen tutustumista koskevan kantajan pyynnön osalta, että ”neuvoa-antava komitea ei ol[lut] kuitenkaan esittänyt erillistä tällaisen ehdotuksen sisältävää asiakirjaa vaan o[li] saattanut arviointinsa hallinnollisesti oikeusasiamiehen tietoon yllä mainitun 13.5.2015 päivätyn muistion asiaankuuluvien osien kautta”.

18 Oikeusasiamies toimitti 3.6.2015 kantajalle tämän tiettyihin asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön johdosta 13.5.2015 päivätyn muistion, joka koski valintamenettelyä OMB/2/2015 pääsihteerin palvelukseen ottamiseksi. Tässä muistiossa, jonka oli laatinut 13.5.2015 henkilöstö-, hallinto- ja budjettiyksikön päällikkö ja jonka oikeusasiamies oli hyväksynyt, tehdään yhteenveto valintamenettelystä, jota noudatettiin kiinnostuksenilmaisupyynnön julkaisemisesta lähtien siihen saakka, kun virkaa päätettiin tarjota G:lle. Tämä muistio käsittää kolme liitettä: ensimmäinen koskee hakijoiden hakuedellytysten täyttämistä, toinen liittyy neuvoa-antavan komitean hakuedellytykset täyttäville hakijoille antamiin arvosanoihin ja kolmas koskee neuvoa-antavan komitean niille kahdeksalle hakijalle antamia arvosanoja, jotka olivat osallistuneet ensimmäiseen haastattelukierrokseen.

19 Kantaja pyysi 4.6.2015 oikeusasiamiestä poistamaan hänen hakemuksensa anonymiteetin 13.5.2015 päivätyn muistion liitteen 2 osalta.

20 Oikeusasiamiehen yksiköt ilmoittivat 9.6.2015 kantajalle, että hänen hakemuksensa numero oli 51.

21 Kantaja pyysi 10.6.2015 oikeusasiamieheltä mahdollisuutta tutustua seuraaviin asiakirjoihin:

– ”jäljennökset hakijoiden nro 3, 7 ja 47 sekä G:n [ansioluetteloista] (tarvittaessa nimettöminä);

– hakijoiden haastatteluun kutsumista koskevat kriteerit, sellaisina kuin ne on mainittu oikeusasiamiehen 13.5.2015 päivätyn muistion liitteessä 3 [– –];

– jäljennökset kaikista sähköpostiviesteistä tai kirjeistä (tarvittaessa nimettöminä), jotka on osoitettu 10.4. lähtien hakijoille nro 7 ja 47.”

22 Kantaja ilmoitti 11.6.2015 oikeusasiamiehelle katsovansa, että arvosanoilla, jotka hänelle oli annettu, ei ollut yhteyttä toimitettuihin asiakirjoihin.

23 Näin ollen kantaja pyysi ”saada neuvoa-antavalta komitealta erityisiä perusteluja

– alaperusteista, joita [oli] sovellettu liitteen 2 elementtejä A, G ja H koskevan arvioinnin osalta, ja erityisesti perusteluista, joiden perusteella tietyille hakijoille [oli] voitu antaa korkeimmat mahdolliset arvosanat;

– asiakirjoihin[sa] sisältyvistä seikoista, jotka eivät olleet mahdollistaneet enimmäispisteiden antamista elementin A osalta;

– syistä, joiden vuoksi, komitea ei ollut katsonut asianmukaiseksi antaa [hänelle] enimmäispisteitä tai enempää kuin 3,50 pistettä elementin G osalta, kun otetaan huomioon hänen lähes jatkuvan henkilöstöhallintokysymyksiin osallistumisensa koko määrä etenkin toimielinten välisellä tasolla;

– [hänen] asiakirjoihin[sa] sovelletuista perusteista, jotka olivat johtaneet erityisen mataliin arvosanoihin elementin H osalta, kun otetaan huomioon, että hän oli saattanut komitean tietoon informaatioteknologian erityisopinnot, jatkuvan osallistumisen informaatioteknologian soveltamiseen niissä toiminnoissa, joita [hän oli] harjoitta[nut], huippukoulutukset ja alan julkaisut sekä osallistumisen arvostettuihin alan yhdistyksiin.”

24 Kantaja lisäsi, että hän oli tehnyt samanaikaisesti oikeusasiamiehen rekisteriin asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön INC2015-005124.

25 Oikeusasiamies toimitti kantajalle vastauksena tämän 10.6.2015 päivättyyn pyyntöön sähköpostitse 18.6.2015 lähetetyllä 17.6.2015 päivätyllä kirjeellä G:n ansioluettelon täsmentäen, että muiden hakijoiden ansioluetteloita ei voitu toimittaa hänelle henkilötietojen suojaan liittyvien oikeuksien vuoksi. Hänelle oli lisäksi toimitettu hänen pyyntönsä mukaisesti jäljennös hakijoiden nro 7 ja 47 kanssa käydystä kirjeenvaihdosta.

26 Oikeusasiamiehen toimisto ilmoitti kantajalle 26.6.2015 vastauksena tämän 11.6.2015 päivättyyn sähköpostiviestiin, että vastausta hänen pyyntöönsä valmisteltiin parhaillaan ja että siitä ilmoitettaisiin hänelle mahdollisimman pian.

27 Kantaja ilmoitti oikeusasiamiehelle, että hän odottaisi vastausta periaatteessa 10.7.2015 saakka.

28 Kantaja teki 10.7.2015 tilanteen turvaamiseksi henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohtaan perustuvan valituksen. Kantaja katsoi yhtäältä, että menettelyssä oli puutteita ja epäjohdonmukaisuuksia, jotka tarjosivat aihetodisteita menettelyn väärinkäytöstä, muun muassa sen vuoksi, että häntä ei ollut kutsuttu haastatteluun päinvastoin kuin hakija nro 47, joka oli sijoitettu hänen kanssaan jaetulle yhdeksännelle sijalle, ilman, että tälle olisi voitu esittää objektiivista perustelua, ja toisaalta, että hänen pätevyytensä, joka koski elementtejä ”G. Henkilöstöhallinnon alan nykyaikaisten strategioiden ja menetelmien tuntemus” ja ”H. Informaatioteknologian alan nykyaikaisten strategioiden ja menetelmien

tuntemus”, suhteen oli tehty arviointivirheitä, kun otetaan huomioon hänen hakemuksensa yhteydessä esitetyt seikat ja hänen siihen liittämänsä ansioluettelo. Hän vaati nimittävää viranomaista näin ollen kumoamaan 13.5.2015 päivättyä muistiota myöhemmät valintamenettelyn vaiheet ja erityisesti G:n nimittämisen oikeusasiamiehen toimiston pääsihteerin virkaan ja korvaamaan hänelle aiheutuneen aineellisen vahingon ja henkisen kärsimyksen.

29 Oikeusasiamiehen toimisto ilmoitti 17.7.2015 vastaanottaneensa kyseisen valituksen.

30 Kantaja pyysi 21.9.2015 jäljennöstä G:n nimityspäätöksestä, joka lähetettiin hänelle sähköpostitse 5.10.2015.

31 Kantaja teki 14.10.2015 toisen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohtaan perustuvan valituksen, jossa hän piti voimassa ensimmäisessä valituksessaan esittämänsä väitteet (ks. 28 kohta edellä). Hän lisäsi kuitenkin yhtäältä, että lopuksi valitun hakijan osalta harkinnassa oli otettu huomioon yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti sellaisia seikkoja, joista ei ollut määrätty, ja toisaalta, että valintamenettely ei vastannut yleisesti hyvän hallinnon vaatimuksia, joiden oli ohjattava oikeusasiamiehen kaltaista instituutiota. Kantaja vaati näin ollen kumoamaan 13.5.2015 päivättyä muistiota myöhemmät valintamenettelyn vaiheet ja erityisesti G:n nimittämisen oikeusasiamiehen toimiston pääsihteerin virkaan, mikä tapahtui oikeusasiamiehen 16.7.2015 tehdyllä päätöksellä. Lisäksi hän piti voimassa aiheutuneen aineellisen vahingon ja henkisen kärsimyksen korvaamista koskevan vaatimuksensa.

32 Oikeusasiamies ilmoitti 9.11.2015 tehdyllä päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) kantajalle tämän 10.7. ja 14.10.2015 tekemien valitusten hylkäämisestä.

III Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

33 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen virkamiestuomioistuimen kirjaamoon 17.2.2016 toimittamallaan kannekirjelmällä.

34 Oikeusasiamies toimitti virkamiestuomioistuimen kirjaamoon vastineensa 26.6.2016.

35 Euroopan unionin ja sen henkilöstön välisten riitojen ratkaisemista ensimmäisenä oikeusasteena koskevan toimivallan siirtämisestä unionin yleiselle tuomioistuimelle 6.7.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2016/1192 (EUVL 2016, L 200, s. 137) 3 artiklan nojalla asia siirrettiin unionin yleiseen tuomioistuimeen sellaisena kuin asia oli 31.8.2016. Se kirjattiin numerolla T-581/16 ja jaettiin kahdeksannelle jaostolle.

36 Kantaja jätti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon vastauksensa 3.1.2017 ja oikeusasiamies jätti vastauksensa 16.3.2017.

37 Kantaja pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.4.2017 jätetyllä pyynnöllä unionin yleistä tuomioistuinta määräämään työjärjestyksensä 85 artiklan 4 kohdan nojalla, että asiakirjojen liite D 1 poistetaan, ja jättämään huomioon ottamatta oikeusasiamiehen siihen liittyvät väitteet.

38 Unionin yleinen tuomioistuin (kahdeksas jaosto) päätti esittelevän tuomarin ehdotuksen perusteella aloittaa asian käsittelyn suullisen vaiheen ja esitti työjärjestyksensä 89 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena kantajalle kirjallisen kysymyksen, johon tämä vastasi asetetussa määräajassa.

39 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen, jolla oikeusasiamies hylkäsi hänen valituksensa

– kumoaa 10.4.2015 tehdyn päätöksen, jolla kantajalta on evätty haastattelu, ja 16.7.2015 tehdyn päätöksen, joka koskee G:n nimittämistä oikeusasiamiehen toimiston pääsihteerin virkaan

– määrää oikeusasiamiehen maksamaan hänelle 112 472,64 euroa korvauksena hänelle aiheutuneesta aineellisesta vahingosta

– määrää oikeusasiamiehen maksamaan hänelle 30 000 euroa korvauksena hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä

– velvoittaa oikeusasiamiehen korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

40 Oikeusasiamies vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta sillä perusteella, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat osittain

– hylkää kanteen kokonaisuudessaan

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

41 Kantaja ilmoitti istunnon aikana alustavasti, että hän aikoi rajoittaa aineellista vahinkoa koskevan vaatimuksensa määrää ja että hän ei vaatinut enää 112 472,64 euron summaa. Hän täsmensi, että aineellinen vahinko, jonka hän väittää kärsineensä, koski mahdollisuuden menettämistä, joten hän pyytää vastedes unionin yleistä tuomioistuinta määrittämään kiinteämääräisen summan oikeuden ja kohtuuden mukaan, minkä unionin yleinen tuomioistuin kirjasi istunnon pöytäkirjaan.

IV Sovellettavat oikeussäännöt

A Tutkittavaksi ottaminen

42 Oikeusasiamies ei muodollisesti esitä oikeudenkäyntiväitettä mutta esittää useita tutkimatta jättämistä koskevia väitteitä, jotka kohdistuvat tiettyihin kantajan esittämiin kanneperusteisiin.

43 Ensiksi oikeusasiamies väittää, että vastaavuutta koskevaa sääntöä, joka edellyttää, että unionin tuomioistuimissa esitetty kanneperuste on esitetty jo oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä, ei ole noudatettu. Siten yhtäältä kantajalle 3.6.2015 lähetetyssä 13.5.2015 päivätyssä muistiossa esitetyistä seikoista ja toisaalta kantajalle 18.6.2015 toimitetusta G:n ansioluettelosta esitetyt väitteet olisi pitänyt esittää jo mainitussa menettelyssä. Oikeusasiamiehen mukaan väitteitä, jotka voitiin esittää ennen käsiteltävänä olevan kanteen nostamista, ei siis voida ottaa tutkittavaksi.

44 Tältä osin on muistutettava, että henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi unionin tuomioistuimissa vain, jos nimittävälle viranomaiselle on ensin tehty valitus.

45 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valituksen ja myöhemmän kanteen vastaavuutta koskeva sääntö edellyttää kanteen tutkimatta jättämisen uhalla, että unionin tuomioistuimissa esitetty kanneperuste on esitetty jo oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä, jotta nimittävä viranomainen on voinut saada tiedon siitä, miltä osin asianomainen riidanalaista päätöstä arvostelee (ks. tuomio 25.10.2013, komissio v. Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

46 Tämä sääntö on perusteltavissa oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn tavoitteella mahdollistaa sovintoratkaisu virkamiesten ja hallinnon välillä syntyvissä erimielisyyksissä (ks. tuomio 25.10.2013, komissio v. Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 Tästä seuraa – kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee – että virkamiesten nostamissa kanteissa unionin tuomioistuimissa esitetyt vaatimukset saavat sisältää vain samaan syyhyn perustuvia riitauttamisperusteita, johon perustuvat riitauttamisperusteet, joihin on vedottu valituksessa, joskin näitä riitauttamisperusteita voidaan kehitellä unionin tuomioistuimissa esittämällä perusteita ja perusteluja, jotka eivät välttämättä sisälly valitukseen mutta liittyvät siihen läheisesti (ks. tuomio 25.10.2013, komissio v. Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, 73 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

48 Oikeusasiamies väittää ensiksi, ettei osaa ensimmäisestä kanneperusteesta, joka koskee – kuten kantaja on täsmentänyt istunnossa vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen tätä koskevaan kysymykseen – valintamenettelyn menettelymääräysten rikkomista, voida ottaa tutkittavaksi. Oikeusasiamiehen mukaan kantaja ei siten voi enää saattaa kyseenalaiseksi sitä seikkaa, että hakijat on arvioitu haastatteluja edeltävässä vaiheessa tiettyjen valintaperusteiden mukaan, että on käytetty kahta haastattelusarjaa ja kuutta painotuskertoimilla varustettua perustetta haastattelujen arvioimiseksi ja että hakijoiden kielitaitoa ei olisi arvioitu kiinnostuksenilmaisupyynnön mukaisesti. Oikeusasiamies korostaa siis, että kantaja tunsi ensimmäisen valituksensa tekohetkellä erinomaisesti seuraavat seikat:

– ”haastatteluja edeltävässä vaiheessa käytettiin kahdeksaa valintaperustetta

– [kantaja] arvioitiin näiden perusteiden mukaan

– arviointi johti siihen, [että kantaja] suljettiin valintamenettelyn seuraavien vaiheiden ulkopuolelle

– haastattelusarjoja oli kaksi

– haastattelujen arviointiperusteita oli kuusi

– painotuskertoimia sovellettiin sekä haastatteluja edeltävässä vaiheessa että haastatteluvaiheessa

– kielitaito arvioitiin haastatteluvaiheessa ja

– tehtävään valitun hakijan kielet olivat englanti, ranska ja saksa.”

49 Tältä osin on todettava kantajan täsmentäneen ensimmäisen valituksensa yhteydessä, että menettelyssä oli puutteita ja epäjohdonmukaisuuksia, jotka tarjosivat aihetodisteita siitä, ettei valintamenettelyn menettelymääräyksiä ollut noudatettu, ja vetosi esimerkiksi siihen, ettei häntä ollut kutsuttu haastatteluun toisin kuin samalla sijalla ollut hakija nro 47. Kantaja lisäsi toisen valituksensa yhteydessä, että lopuksi valitun hakijan osalta arvioinnissa oli otettu huomioon sellaisia seikkoja, joista ei ollut määrätty, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti.

50 On todettava, että kantajan esille ottamat puutteet käsittävät nimenomaan ja välttämättä kaikki hänen ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämänsä väitteet, jotka kaikki koskevat valintamenettelyn menettelymääräysten rikkomista ja jotka oikeusasiamies palauttaa mieliin (ks. 48 kohta edellä). Tästä seuraa, että vaikka nämä väitteet eivät sisällykään nimenomaisesti kantajan ensimmäiseen valitukseen, ne liittyvät valintamenettelyn menettelymääräysten rikkomista koskevaan riitauttamisperusteeseen, eivätkä siis muodosta, kuten oikeusasiamies väittää, ”alaperustetta” vaan ovat perusteluja jo esitetyn kanneperusteen tueksi.

51 Tästä seuraa, että ensimmäinen oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

52 Oikeusasiamies väittää toiseksi, että ”alaperuste”, jonka mukaan se olisi antanut valintaperusteille painotuskertoimia, joista ei määrätty kiinnostuksenilmaisupyynnössä, on jätettävä tutkimatta.

53 On todettava jälleen kerran, että tämä väite kuuluu kiistattomasti valintamenettelyn menettelymääräysten rikkomista koskevan kanneperusteen yhteyteen siltä osin kuin oikeusasiamiestä moititaan siitä, ettei hän ole noudattanut itse itselleen vahvistamiaan valintaperusteita. Sitä ei siis voida myöskään luokitella ”alaperusteeksi”; tämä luokittelu vaikuttaa erityisen epäasianmukaiselta.

54 Tästä seuraa, että toinen oikeudenkäyntiväite on myös hylättävä.

55 Oikeusasiamies väittää kolmanneksi, että ”kokonaisvaikutelmaa” koskevan perusteen huomioon ottamista koskeva väite on jätettävä tutkimatta sen vuoksi, että kantaja olisi voinut riitauttaa tämän perusteen valituksensa yhteydessä, koska hän tiesi tämän perusteen olemassaolosta 3.6.2015 lähtien.

56 Kantaja nimittäin väittää, että ”kokonaisvaikutelma” ei ollut kiinnostuksenilmaisupyyntöön sisältyvä peruste.

57 On kuitenkin todettava, että 14.10.2015 päivätyssä toisessa valituksessa kantaja moitti oikeusasiamiestä tarkemmin sanoen siitä, että tämä oli ottanut huomioon arvioinnissa sellaisia seikkoja, joista ei ollut määrätty. Tästä seuraa, että arvostellessaan oikeusasiamiestä siitä, että tämä oli ottanut huomioon ”kokonaisvaikutelmaa” koskevan perusteen, kantaja ainoastaan kehitteli toisen valituksensa yhteydessä jo mainitsemaansa kanneperustetta. Oikeusasiamies väittää siis ilmeisen virheellisesti, ettei tätä väitettä ole esitetty oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn yhteydessä.

58 Tämä kolmas oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

59 Toiseksi niistä väitteistä, jotka kohdistuvat valintamenettelyn myöhemmissä vaiheissa tehdyiksi väitettyihin virheisiin, jotka eivät oikeusasiamiehen mukaan liity kantajan tapaukseen, on todettava, että näitä väitteitä ei ole jätettävä tutkimatta, kuten oikeusasiamies väittää, vaan ne ovat mahdollisesti tehottomia, joten ne siis tutkitaan kanneperusteiden aineellisen tutkimisen yhteydessä.

60 Kolmanneksi oikeusasiamies esittää oikeudenkäyntiväitteen, jossa todetaan, että vaikka kantajalla oli ollut mahdollisuus esittää neuvoa-antavalle komitealle ja oikeusasiamiehelle hakemuksensa uudelleentarkastelua koskeva perusteltu pyyntö ennen 17.4.2015 ja vaikka hänelle oli nimenomaisesti ilmoitettu tästä, hän ei ollut käyttänyt mahdollisuutta hyväkseen, vaikka tämä oli hänen oikeutettujen etujensa mukaista. Tällainen uudelleentarkastelu ei olisi kuitenkaan ollut aiheeton, koska muut hakijat olivat käyttäneet sitä hyödykseen, vaikka kielteinen päätös heidän suhteensa oli vahvistettu.

61 Tältä osin on muistutettava, että kantajalle ilmoitettiin 10.4.2015 päivätyllä sähköpostiviestillä siitä, että neuvoa-antava komitea ei ollut suositellut hänen kutsumistaan haastatteluun.

62 Pitää paikkansa, että neuvoa-antava komitea lisäsi, että jos kantaja ei hyväksynyt päätöstä, hänellä oli mahdollisuus tehdä hakemuksensa uudelleentarkastelua koskeva perusteltu pyyntö ennen 17.4.2015.

63 Oikeuskäytännön mukaan silloin, kun hakija, jonka unionin kilpailuun osallistumista koskeva hakemus on hylätty, vaatii kyseisen päätöksen uudelleentarkastelua hallintoviranomaisia sitovan nimenomaisen säännöksen perusteella, henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tai mahdollisesti 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna asianomaiselle vastaisena toimenpiteenä on valintalautakunnan uudelleentarkastelun jälkeen tekemä päätös. Kyseisestä uudelleentarkastelun jälkeen tehdystä päätöksestä alkaa myös kulua valituksen jättämiselle ja kanteen nostamiselle asetettu määräaika, eikä tällaisessa tilanteessa ole tarpeen tutkia, voidaanko edellä mainittua päätöstä mahdollisesti pitää pelkästään vahvistavana päätöksenä (tuomio 23.1.2002, Gonçalves v. parlamentti, T-386/00, EU:T:2002:12, 39 kohta ja tuomio 7.6.2005, Cavallaro v. komissio, T-375/02, EU:T:2005:199, 58 kohta).

64 Tätä mahdollisuutta vaatia hakemuksen hylkäämispäätöksen uudelleentarkastelua ei voida kuitenkaan tulkita siten, että hallinnollisen valituksen hylkäämispäätöksestä nostettu kanne olisi jätettävä tutkimatta sen vuoksi, ettei ensin ole tehty uudelleentarkastelua koskevaa pyyntöä. Ensin tehty uudelleentarkastelua koskeva pyyntö ei nimittäin muodosta millään tavalla edellytystä kanteen tutkittavaksi ottamiselle, kuten sitä paitsi käy ilmi itse 10.4.2015 päivätyn sähköpostiviestin, jossa ilmoitetaan nimenomaisesti, että kantajalla on mahdollisuus tehdä uudelleentarkastelua koskeva perusteltu pyyntö, sanamuodosta.

65 Tästä seuraa, että myös tämä oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

66 Neljänneksi oikeudenkäyntiväitteistä, jotka oikeusasiamies on esittänyt vastauksensa yhteydessä ja erityisesti liitteessä D 1 ja joita ei ole esitetty vastinekirjelmässä, on todettava, että ne on välttämättä jätettävä tutkimatta, koska ne on esitetty vastausvaiheessa, vaikka ne olisi voitu esittää vastinekirjelmävaiheessa, ja koska ne eivät ole ordre public -tyyppisiä. Oikeusasiamies ei ole kuitenkaan mitenkään väittänyt voineensa esittää kyseiset oikeudenkäyntiväitteet vasta vastauskirjelmävaiheessa sellaisten tietojen vuoksi, jotka hän oli saanut kantajan jätettyä vastauksensa.

67 Tästä seuraa, että kaikki oikeusasiamiehen esittämät oikeudenkäyntiväitteet hylätään.

B Asiakysymys

1 Kumoamisvaatimukset

68 Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta. Ensimmäinen kanneperuste koskee valintamenettelyn väärinkäyttöä, toinen kanneperuste koskee ilmeistä arviointivirhettä, kolmas kanneperuste perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen ja neljäs kanneperuste koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista.

69 On täsmennettävä, että kantajan vaatimukset tutkitaan yhdessä, kuten hänen esittämistään kanneperusteista ilmenee, koska hän ei ole tehnyt mitään eroa tältä osin.

a) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee valintamenettelyn väärinkäyttöä

70 Kantaja esittää neljä väitettä ensimmäisen kanneperusteen tueksi. Hän väittää, että oikeusasiamies ei ole ensinnäkään ottanut millään tavalla huomioon hakijoiden arvioinnin yhteydessä kiinnostuksenilmaisupyynnössä vahvistettuja perusteita. Toiseksi oikeusasiamies on arvioinut valintaperusteet sellaisten kertoimien avulla, joista ei määrätty kiinnostuksenilmaisupyynnössä. Kolmanneksi oikeusasiamies on toteuttanut arvioinnin sellaisten perusteiden perusteella, joista ei lainkaan määrätty kiinnostuksenilmaisupyynnössä, ja neljänneksi hän on myöntänyt jättäneensä ottamatta huomioon kiinnostuksenilmaisupyynnössä itse asettamansa neuvoa-antavan komitean lausunnon ja syyllistyneensä sääntöjenvastaisuuksiin kantajan arvioinnissa.

71 Aluksi on todettava, että – kuten kantaja on myöntänyt istunnossa vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen – ensimmäisen kanneperusteen, joka koskee ”valintamenettelyn väärinkäyttöä”, on ymmärrettävä koskevan ”valintamenettelyn menettelymääräysten rikkomista”, mistä on tehty merkintä istunnon pöytäkirjaan. Oikeusasiamies on lisäksi vastannut kantajan esittämään ensimmäiseen kanneperusteeseen nimenomaan tässä yhteydessä niin, että hän ei ole tehnyt mitään huomautusta istunnon aikana tästä unionin yleisen tuomioistuimen suorittamasta uudelleenmäärittelystä.

1) Ensimmäinen ja toinen väite, joiden mukaan oikeusasiamies ei ole yhtäältä ottanut hakijoiden arvioinnissa lainkaan huomioon kiinnostuksenilmaisupyynnössä vahvistettuja perusteita ja on toisaalta arvioinut valintaperusteet sellaisten kertoimien avulla, joita ei ollut vahvistettu kiinnostuksenilmaisupyynnössä

72 Kantaja väittää pääasiallisesti, että vaikka kiinnostuksenilmaisupyynnön 6 kohtaan sisältyi kaksitoista perustetta (ks. 3 kohta edellä), vain kahdeksan ensimmäistä perustetta on otettu huomioon. Oikeusasiamies ei ole siten noudattanut kiinnostuksenilmaisupyyntöä ottaessaan huomioon ainoastaan kahdeksan mainituista kahdestatoista perusteesta. Oikeusasiamies on lisäksi soveltanut painotuskerrointa kuhunkin perusteeseen, vaikka kiinnostuksenilmaisupyynnössä ei ollut millään tavalla määrätty tästä.

73 On muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeusasiamiehen on noudatettava vahvistamaansa kiinnostuksenilmaisupyyntöä, koska tällaisessa pyynnössä määritetään kyseessä olevaan tehtävään pääsyä koskevat edellytykset. Kiinnostuksenilmaisupyynnön tarkoitus on näin ollen yhtäältä antaa asianomaisille henkilöille mahdollisimman täsmällistä tietoa niiden edellytysten luonteesta, joiden on täytyttävä avoimena olevassa toimessa toimimiseksi, jotta näillä henkilöillä on mahdollisuus arvioida, onko heidän aiheellista esittää hakemus, ja toisaalta vahvistaa oikeussäännöt, joiden kannalta toimielin aikoo vertailla hakijoiden ansioita. Ottaessaan huomioon hakemusten tutkimisen aikana muita kuin kiinnostuksenilmaisupyyntöön sisältyviä edellytyksiä oikeusasiamies ei noudata näitä oikeussääntöjä (ks. vastaavasti tuomio 11.2.1999, Leite Mateus v. komissio, T-21/98, EU:T:1999:28, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

74 Tältä osin on korostettava, että kiinnostuksenilmaisupyynnössä esitettiin kaikki huomioon otettavat perusteet, joita on kaksitoista (ks. 3 kohta edellä), määrittämättä kuitenkaan kullekin mainitulle perusteelle annettua painotuskerrointa tai vaihetta, jossa nämä perusteet oli otettava huomioon.

75 Oikeusasiamiehellä on kuitenkin laaja harkintavalta työssään. Tästä syystä hän voi määrittää arviointiperusteet, kun niistä ei määrätä – kuten käsiteltävässä asiassa – kiinnostuksenilmaisupyynnössä, tai määrittää, missä vaiheessa perusteet on otettava huomioon, jos kiinnostuksenilmaisupyynnössä ei siitä määrätä (ks. vastaavasti tuomio 26.2.1981, Authié v. komissio, 34/80, EU:C:1981:57, 14 kohta; tuomio 13.12.1990, Gonzalez Holguera v. parlamentti, T-115/89, EU:T:1990:84, 53 kohta ja tuomio 14.7.1995, Pimley-Smith v. komissio, T-291/94, EU:T:1995:142, 48 kohta).

76 Tältä osin on selvää, että neuvoa-antava komitea sekä oikeusasiamies ovat arvioineet hakemukset toisen vaiheen eli ainoastaan ansioluetteloiden arvioinnin yhteydessä kahdeksan seuraavan perusteen perusteella:

– ”kokemus yhteistyöstä Euroopan unionin toimielimen, elimen tai laitoksen kanssa tai työskentelystä Euroopan unionin toimielimessä, elimessä tai laitoksessa taikka yhteistyöstä kansallisen oikeusasiamiehen toimiston tai vastaavan laitoksen kanssa taikka työskentelystä kansallisessa oikeusasiamiehen toimistossa tai vastaavassa laitoksessa;

– Euroopan unionia koskevien asioiden, sen toimielinten ja lainsäädännön hyvä tuntemus;

– merkittävä kokemus ja osoitettavissa oleva menestys johtajana toimiston toimintoihin yhteensoveltuvalla alalla;

– hyvä ymmärrys oikeusasiamiehen roolista julkishallinnossa;

– strategisen muutoksen toteuttamisessa osoitettu kokemus;

– budjettihallinnon ja -suunnittelun tuntemus;

– henkilöstöhallinnon alan nykyaikaisten strategioiden ja menetelmien tuntemus;

– informaatioteknologian alan nykyaikaisten strategioiden ja menetelmien tuntemus.”

77 Sitä vastoin neljää viimeistä edellä 3 kohdassa mainittua perustetta ei ole otettu huomioon tämän toisen vaiheen yhteydessä vaan kolmannessa vaiheessa eli vain valittujen hakijoiden haastattelussa.

78 Kantajan väite siitä, että oikeusasiamies ei olisi noudattanut kiinnostuksenilmaisupyyntöä sen vuoksi, että vain kahdeksan perustetta oli otettu huomioon hakijoiden ansioluetteloihin perustuvan hakemusten tutkimisen aikana, ei voi menestyä.

79 Kuten 13.5.2015 päivätystä muistiosta sekä riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, kaikki kiinnostuksenilmaisupyynnössä mainitut perusteet on nimittäin otettu huomioon valintamenettelyn yhteydessä eikä tämän menettelyn aikana ole otettu huomioon yhtään muuta perustetta kiinnostuksenilmaisupyynnössä mainittujen lisäksi.

80 Sitä koskeva harkintavalta, että kahdeksan ensimmäistä edellä 3 kohdassa esitettyä perustetta on otettu huomioon toisen vaiheen yhteydessä ja että neljä viimeistä on otettu huomioon haastattelujen yhteydessä, kuuluu oikeusasiamiehelle, joka saattoi siis vapaasti määrittää vaiheen, jossa nämä perusteet oli otettava huomioon, koska kiinnostuksenilmaisupyynnössä ei määrätty asiasta.

81 Lisäksi on todettava, että neljä viimeistä perustetta eli ”erinomaiset taidot viestinnässä, verkottumisessa ja henkilöstön motivoinnissa”, ”vahva sitoutuminen kansalaisia kuuntelevaan EU:hun”, ”vahva sitoutuminen oikeusasiamiehen visioon ja strategiaan” ja ”kyky kommunikoida tehokkaasti englanniksi ja ranskaksi [ja m]uiden Euroopan unionin virallisten kielten taito katsotaan eduksi”, ovat perusteita, jotka luonnollisesti sopivat arvioitaviksi haastatteluissa.

82 Oikeusasiamies voi nimittäin haastattelujen yhteydessä havaita esitettyjen kysymysten ja hakijoiden vastausten sanamuodon perusteella muun muassa näiden sitoutumisen kansalaisia kuuntelevaan EU:hun tai oikeusasiamiehen visioon ja strategiaan sekä kyvyn kommunikoida englanniksi, ranskaksi tai millä muulla unionin kielellä tahansa.

83 Lisäksi kantajan väitteestä, joka koskee painotuskerrointa, jota sovellettiin eri perusteisiin niin, että viisi ensimmäistä perustetta on pisteytetty kymmeneen ja kolme viimeistä viiteen pisteeseen asti, on todettava, että kun otetaan huomioon, että kiinnostuksenilmaisupyynnössä ei ollut mainittu tätä seikkaa, oikeusasiamies saattoi vapaasti liittää näihin perusteisiin erilaisia painotuskertoimia, mikä kuuluu sille oikeuskäytännössä tunnustettuun laajaan harkintavaltaan (tuomio 16.5.2013, Canga Fano v. neuvosto, T-281/11 P, EU:T:2013:252, 123 kohta; ks. myös vastaavasti tuomio 19.4.1988, Santarelli v. komissio, 149/86, EU:C:1988:179, 10 kohta).

84 Edellä esitetystä seuraa, että kantaja ei ole esittänyt mitään todisteita eikä aihetodisteita sen osoittamiseksi, että oikeusasiamies olisi edes vähäisessä määrin harkitusti pyrkinyt hylkäämään hänen hakemuksensa G:n hakemuksen hyväksi (ks. vastaavasti tuomio 25.5.2000, Elkaïm ja Mazuel v. komissio, T-173/99, EU:T:2000:142, 121 kohta).

85 Tästä seuraa, että ensimmäinen ja toinen väite on hylättävä.

2) Kolmas väite, jonka mukaan oikeusasiamies olisi suorittanut arvioinnin sellaisten perusteiden perusteella, joita ei ollut lainkaan vahvistettu kiinnostuksenilmaisupyynnössä

86 Ensiksi kantaja arvostelee oikeusasiamiestä siitä, että tämä on pyytänyt toiseen haastattelukierrokseen osallistuvia hakijoita toimittamaan henkilökohtaisia suosituksia, mitä vaatimusta ei lainkaan sisälly valintaperusteisiin.

87 Tältä osin on riittävää todeta, että tämä väite on tehoton siltä osin kuin kantajan hakemus on hylätty haastatteluja aikaisemmassa vaiheessa, joten hänelle ei voinut aiheutua vahinkoa suositusten mahdollisen huomioon ottamisen seurauksena. Tämä vaatimus on sitä paitsi esitetty vain hakija G:n osalta palvelukseenottomenettelyn lopussa, kuten oikeusasiamies on täsmentänyt istunnossa vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen.

88 Joka tapauksessa on todettava, että kantaja on itse maininnut ansioluettelossaan sellaisten henkilöiden nimiä, jotka voivat suositella häntä.

89 Toiseksi kantaja moittii oikeusasiamiestä siitä, että tämä on antanut suhteellisen edun hakijoille, jotka olivat työskennelleet sellaisissa toimielimissä, joiden yhteydet oikeusasiamieheen ovat usein toistuvia, vaikka tätä perustetta ei sisälly kiinnostuksenilmaisupyyntöön.

90 Oikeusasiamies on nimittäin kirjoittanut riidanalaisessa päätöksessä seuraavaa:

”Olen myös antanut suhteellisen edun hakijoille, jotka ovat työskennelleet toimielimissä, joiden yhteydet oikeusasiamieheen ovat usein toistuvia. Teillä on vähän kokemusta Euroopan oikeusasiamiehestä, kun taas muilla hakijoilla oli sitä paljon enemmän.”

91 Tältä osin pitää paikkansa, kuten kantaja väittää, että peruste, joka koskee ”usein toistuvia yhteyksiä oikeusasiamieheen”, ei sisälly sellaisenaan kiinnostuksenilmaisupyynnössä mainittuihin perusteisiin.

92 On kuitenkin todettava, että tämä peruste voidaan liittää perusteeseen, joka koskee ”hyvää ymmärrystä oikeusasiamiehen roolista julkishallinnossa”, kuten oikeusasiamies on vahvistanut vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen.

93 Näin ollen henkilö, jolla on ollut toistuvasti ammatillisia yhteyksiä oikeusasiamieheen, on luonnollisesti paremmin tietoinen kyseiselle viralle ominaisista tehtävistä ja problematiikasta verrattuna henkilöön, joka on työskennellyt sellaisessa unionin toimielimessä tai elimessä, jonka yhteydet oikeusasiamieheen ovat olleet etäisemmät tai jolla ei ole ollut lainkaan ammatillista yhteyttä oikeusasiamieheen.

94 Kantaja ei ole kuitenkaan pystynyt osoittamaan, että hänellä oli ollut toimintansa yhteydessä Euroopan unionin tuomioistuimessa usein toistuvia yhteyksiä oikeusasiamieheen.

95 Hän vetoaa ainoastaan esimerkinomaisesti kolmeen asiaan, joihin hän on tutustunut ollessaan lakimiesavustaja. Sen lisäksi, ettei asioiden tuntemus ole omiaan osoittamaan, että yhteydet oikeusasiamieheen ovat toistuvia, on kuitenkin todettava, että ensimmäisessä asiassa annettiin 4.6.2015 määräys Mirelta Ingatlanhasznosító v. komissio ja oikeusasiamies (C-576/14 P, ei julkaistu, EU:C:2015:370), jolla valitus hylättiin osittain selvästi perusteettomana ja jätettiin osittain tutkimatta tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvästi puuttuessa ilman, että valitusta annettiin tiedoksi oikeusasiamiehelle. Unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisemista asioista, jotka johtivat 24.9.2008 annettuun tuomioon M v. oikeusasiamies (T-412/05, ei julkaistu, EU:T:2008:397) ja 5.9.2006 annettuun määräykseen O’Loughlin v. oikeusasiamies ja Irlanti (T-144/06, ei julkaistu, EU:T:2006:237), on todettava, että ne ovat lähtöisin unionin yleisestä tuomioistuimesta, jossa kantaja ei ole toiminut lakimiesavustajan tehtävässä. Joka tapauksessa asiaa, jossa annettiin 5.9.2006 määräys O’Loughlin v. oikeusasiamies ja Irlanti (T-144/06, ei julkaistu, EU:T:2006:237), ei myöskään annettu tiedoksi oikeusasiamiehelle, koska unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten ja toimivallan selvän puuttumisen vuoksi. Lisäksi on todettava, että työskenteleminen oikeusasiamiestä koskevien asiakirjojen parissa ei tarkoita ”usein toistuvia yhteyksiä” viimeksi mainittuun.

96 Oikeusasiamies ei siis rikkonut valintamenettelyn menettelymääräyksiä ottaessaan huomioon sen seikan, että hakijat olivat työskennelleet toimielimissä, joilla oli usein toistuvia yhteyksiä sen kanssa.

97 Kolmanneksi kantaja väittää, että oikeusasiamies on arvioinut riidanalaisessa päätöksessä ylemmän johdon tehtävissä toimineita hakijoita suosiollisemmin kuin alemman johdon tehtävissä toimineita hakijoita.

98 Kantaja moittii oikeusasiamiestä siitä, että tämä on katsonut riidanalaisessa päätöksessä seuraavaa:

”Olen antanut suhteellisen edun hakijoille, jotka ovat toimineet ylemmän johdon tehtävissä, verrattuna hakijoihin, jotka ovat toimineet alemman johdon tehtävissä. Olette ollut yksikönpäällikkö, kun taas jotkut muista hakijoista ovat toimineet johtajan tehtävissä.”

99 Tältä osin on todettava, että oikeusasiamiehen pääsihteerin virka, joka on kaikkein korkein ylemmän johdon tehtävä oikeusasiamiehen toimistossa, edellyttää eittämättä johtajan ominaisuuksia, joten ei ole virheellistä, kuten oikeusasiamies korostaa, kiinnittää huomiota hakijoihin, jotka ovat jo toimineet ylemmän johdon tehtävissä.

100 Joka tapauksessa G:n ansioluettelosta ilmenee, että hän oli myös yksikönpäällikkö eikä siis toiminut johtotehtävissä, joten tätä perustetta ei ole käytetty karsintaperusteena vaan ainoastaan hakemusten arvioimiseen.

101 Oikeusasiamies ei siis myöskään rikkonut valintamenettelyn menettelymääräyksiä ottaessaan huomioon sen seikan, että hakijat olivat hoitaneet ylemmän johdon tehtäviä.

102 Neljänneksi kantaja moittii oikeusasiamiestä siitä, että tämä on haastattelujen yhteydessä ottanut huomioon ”kokonaisvaikutelmaa” koskevan perusteen, jota ei sisälly kiinnostuksenilmaisupyyntöön.

103 Tältä osin on todettava, että tämä väite on tehoton siltä osin kuin kantajan hakemus on hylätty haastatteluja aikaisemmassa vaiheessa, joten ”kokonaisvaikutelman” mahdollisen huomioon ottamisen, joka on tapahtunut vasta haastatteluvaiheessa, seurauksena ei voi aiheutua kantajalle vahinkoa.

104 Tämä peruste on joka tapauksessa ymmärrettävä yhteenvetona kaikkiin muihin perusteisiin perustuvasta hakijoiden suorituksesta eikä uutena tai itsenäisenä perusteena.

105 Tästä seuraa, että kolmas väite on kokonaisuudessaan hylättävä osittain tehottomana ja osittain perusteettomana.

3) Neljäs väite, jonka mukaan oikeusasiamies olisi myöntänyt jättäneensä ottamatta huomioon kiinnostuksenilmaisupyynnössä itse asettamansa neuvoa-antavan komitean lausunnon ja syyllistyneensä sääntöjenvastaisuuksiin kantajan arvioinnissa

106 Kantaja väittää ensiksi, ettei oikeusasiamies ole ottanut huomioon neuvoa-antavan komitean, jonka hän oli kuitenkin asettanut, lausuntoa, koska hän ei tuntenut kyseisen komitean vahvistamaa hakijoiden sijoittumisjärjestystä kutsuessaan kahdeksan heistä haastatteluun, joten oikeusasiamies on rikkonut velvollisuuttaan ottaa huomioon kyseinen lausunto, ja toiseksi, että hän on syyllistynyt sääntöjenvastaisuuksiin kantajasta tekemässään arvioinnissa.

107 Oikeusasiamies on nimittäin kirjoittanut riidanalaisessa päätöksessä seuraavaa:

”[Neuvoa-antava komitea] toimitti minulle sitten kabinettipäällikköni kautta luettelon kahdestatoista parhaasta hakemuksesta sijoitettuna aakkosjärjestykseen [– –] Hakemusten ja niiden samojen kahdeksan perusteen perusteella, joita [neuvoa-antava komitea] oli käyttänyt, valitsin itse kahdeksan 17.4.2015 pidettyyn haastatteluun kutsuttavaa hakijaa ja ilmoitin valinnastani vastaamalla kabinettipäällikköni sähköpostiviestiin. Päätin kutsua vain kahdeksan hakijaa, sillä hakemuksista tekemäni arvioinnin perusteella päädyin katsomaan, että muilla luettelossa olevilla hakijoilla ei ollut

vaadittuja ominaisuuksia, jotta heidät voitaisiin valita avoinna olevaan virkaan. Haluan korostaa, että vertaileva arviointini tapahtui riippumatta [neuvoa-antavan komitean] vahvistamista arvosanoista ja sijoituksesta. Mielestäni kyseinen sijoitus ei velvoittanut minua, kun suoritin niiden hakijoiden valinnan, jotka halusin päästää haastatteluun.”

108 Tästä vastauksesta ilmenee siten selvästi, että oikeusasiamies on nojautunut omiin arviointeihinsa niiden kahdentoista hakijan suhteen, joita neuvoa-antava komitea oli ehdottanut aakkosjärjestyksessä laaditussa luettelossaan, eikä kyseisen komitean kullekin näistä kahdestatoista hakijasta antamiin arvosanoihin tai kyseisen komitean vahvistamaan sijoitukseen.

109 Oikeusasiamies ilmoittaa vastinekirjelmässään toimineensa ”itse asiassa” neuvoa-antavan komitean lausunnon mukaisesti ja täsmentää, ettei hän ”tehnyt valintaansa pelkästään hyväksymällä ansioituneisuusjärjestyksessä laaditun luettelon”.

110 Tältä osin on muistutettava, että kun toimielin, elin tai laitos perustaa sisällään neuvoa-antavan komitean, josta ei ole säädetty henkilöstösäännöissä, jotta sillä olisi tiettyihin virkoihin nimittämisessä käytettävissä lausunto hakijoiden pätevyydestä ja soveltuvuudesta, tällä toimenpiteellä on tarkoitus varmistaa tälle toimielimelle, elimelle tai laitokselle nimittävänä viranomaisena parhaat edellytykset suorittaa hakijoiden ansioiden vertailu. Tästä seuraa, että haastatteluun pääsyä koskevan neuvoa-antavan komitean suosituksen muodossa antaman lausunnon on, siltä osin kuin tämä komitea todella antaa tällaisen suosituksen, kuuluttava niihin seikkoihin, jotka nimittävän viranomaisen on otettava huomioon virkamiesten ansioita koskevassa omassa arvioinnissaan, vaikka se katsoisi joutuvansa poikkeamaan siitä (ks. vastaavasti tuomio 9.7.1987, Hochbaum ja Rawes v. komissio, 44/85, 77/85, 294/85 ja 295/85, EU:C:1987:348, 16 ja 17 kohta; tuomio 30.1.1992, Schönherr v. talous- ja sosiaalikomitea, T-25/90, EU:T:1992:8, 27 ja 28 kohta ja tuomio 18.9.2003, Pappas v. alueiden komitea, T-73/01, EU:T:2003:237, 60 kohta).

111 Oikeusasiamies myönsi istunnossa vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, että toisin kuin oli ilmoitettu 10.4.2015 päivätyssä sähköpostiviestissä, jossa kantajalle oli ilmoitettu, että neuvoa-antava komitea oli päättänyt olla suosittelematta hänen kutsumistaan haastatteluun, neuvoa-antava komitea oli päinvastoin valinnut kaksitoista hakijaa, joihin kantaja kuului, haastatteluun. Oikeusasiamies lisäsi päättäneensä itse kutsua haastatteluihin näistä kahdestatoista hakijasta ainoastaan kahdeksan, muun muassa G:n, lukuun ottamatta kantajaa. Oikeusasiamies täsmensi kuitenkin, että kyse oli huolimattomuudesta.

112 On selvää, että käsiteltävässä asiassa on kiinnostuksenilmaisupyynnön 7 kohdassa määrätty, että neuvoa-antava komitea avustaisi oikeusasiamiestä, ehdottaisi luetteloa haastatteluun kutsuttavista hakijoista ja voisi suositella rajoittamaan haastatteluun kutsuttavien edellytykset täyttävien hakijoiden lukumäärää. Oli myös määrätty, että oikeusasiamies voisi päättää kutsua haastatteluihin vain joitakin neuvoa-antavan komitean suosittelemaan luetteloon sisältyvistä hakijoista.

113 On myös selvää, että käsiteltävässä asiassa oikeusasiamies kutsui haastatteluun kahdeksan hakijaa neuvoa-antavan komitean ehdottamista kahdestatoista hakijasta, ilman, että hänellä oli kutsuhetkellä tietoa mainitun komitean kullekin hakijalle myöntämistä arvosanoista ja ansioista, koska hänen tiedossaan oli vain aakkosellinen luettelo mainituista hakijoista. Tosiseikoista käy kuitenkin ilmi, että oikeusasiamies kutsui haastatteluun samat seitsemän ensimmäistä hakijaa, joita neuvoa-antava komitea oli suositellut. Sitä vastoin oikeusasiamiehen kutsuma kahdeksas hakija oli jaetulla yhdeksännellä sijalla kantajan kanssa. Haastatteluun ei kutsuttu neuvoa-antavan komitean laatimassa ansioiden mukaisessa luettelossa olevaa kahdeksatta hakijaa eikä kantajaa.

114 Tästä seuraa, että oikeusasiamies on noudattanut neuvoa-antavan komitean lausuntoa siltä osin kun hän on kutsunut haastatteluihin vain hakijoita, joita kyseinen komitea on ehdottanut oikeusasiamiehelle 9.4.2015 lähetetyssä aakkosjärjestyksen mukaisessa luettelossa. Jättäessään kutsumatta neuvoa-antavan

komitean luettelossa ansioituneisuusjärjestyksessä kahdeksantena olevan hakijan ja kutsuessaan kyseisessä luettelossa yhdeksäntenä olevan hakijan oikeusasiamies ei kuitenkaan noudattanut neuvoa-antavan komitean lausuntoa.

115 Ensiksi on todettava, että oikeusasiamies ilmoitti saaneensa tiedon sijoituksista vasta kutsuttuaan kahdeksan valitsemaansa hakijaa haastatteluun. Kantaja ei ole kiistänyt tätä väitettä, joten oikeusasiamies on kutsunut haastatteluihin ainoastaan neuvoa-antavan komitean laatimassa luettelossa olevia hakijoita. Tästä seuraa, että oikeusasiamies ei ole poikennut aakkosellisesta luettelosta.

116 Toiseksi on todettava, että oikeusasiamies itse väittää, ettei hänen velvollisuutenaan ollut pelkästään hyväksyä ansioituneisuusjärjestyksessä laadittu luettelo.

117 On siis selvitettävä, ettei oikeusasiamies ole käsiteltävän asian olosuhteissa neuvoa-antavan komitean laatimaan lausuntoon sisältyvästä ansioituneisuusjärjestyksestä poiketessaan tehnyt virhettä, joka voi vaikuttaa menettelyn pätevyyteen vahingoittamalla kantajan etuja.

118 On todettava, että lausunnon puhtaasti neuvoa-antavan luonteen vuoksi oikeusasiamies saattoi poiketa siitä, koska hän esitti syyn, jonka vuoksi hän päätti noudattaa neuvoa-antavan komitean laatimasta järjestyksestä poikkeavaa järjestystä (ks. edellä 110 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö).

119 Tässä yhteydessä oikeusasiamies otti huomioon neuvoa-antavan komitean ansioituneisuusjärjestyksessä laatimaan luetteloon sisältyvien seitsemän ensimmäisen hakijan hakemukset mutta ei kutsunut haastatteluun kyseisen komitean ehdottamaa kahdeksatta hakijaa vaan yhdeksännellä sijalla olevan, sillä oikeusasiamiehellä ei ollut tuolloin tietoa ansioituneisuusjärjestyksestä.

120 Oikeusasiamies selitti riidanalaisessa päätöksessä päättäneensä kutsua vain nämä kahdeksan hakijaa, sillä hän oli arviointinsa perusteella päätynyt katsomaan, että luetteloon sisältyvillä muilla hakijoilla ei ollut ominaisuuksia, joita avoinna olevaan virkaan valituksi tuleminen edellyttää.

121 On todettava, että oikeusasiamies kutsui haastatteluun vain hakijoita, jotka olivat neuvoa-antavan komitean laatimassa luettelossa. Sitä paitsi, kun otetaan huomioon kiinnostuksenilmaisupyynnössä vahvistettu menettely (ks. 112 kohta edellä), oikeusasiamiehellä ei ollut velvollisuutta pelkästään hyväksyä ansioituneisuusjärjestyksessä laadittu luettelo eikä ollut sopimatonta olla kutsumatta luetteloon sisältyviä hakijoita, joilla ei hänen mielestään ollut ominaisuuksia, joita avoinna olevaan virkaan valituksi tuleminen edellyttää.

122 Tästä seuraa, että vaikka oikeusasiamies ei ottanut huomioon neuvoa-antavan komitean vahvistamaa järjestystä, tämä toteamus ei voi johtaa riidanalaisen päätöksen kumoamiseen.

123 Vaikka oikeusasiamies olisi nimittäin noudattanut kyseisen komitean laatimaan luetteloon sisältyvää sijoittumisjärjestystä, haastatteluun ei olisi kutsuttu kantajaa vaan kahdeksanneksi sijoitettu hakija, eikä luettelossa kantajan kanssa jaetulla yhdeksännellä sijalla olevaa hakijaa olisi kutsuttu.

124 Edellä esitetystä seuraa, että neljäs väite sekä ensimmäinen kanneperuste kokonaisuudessaan on hylättävä.

b) Toinen kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä

125 Kantaja väittää ensiksi, että oikeusasiamies on tutkinut mielivaltaisesti hänen ansioluettelonsa sen vuoksi, että hän oli hakemuksensa jättäessään lakimiesavustaja eikä yksikönpäällikkö. Oikeusasiamies on siis tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

126 Tästä on riittävää todeta, että oikeusasiamies on vain muistuttanut riidanalaisessa päätöksessä, että kantaja oli ollut ”yksikönpäällikkö” eikä ”johtaja”, kuten muut hakijat. Oikeusasiamies ei ole sen sijaan väittänyt, että kantaja toimi todella lakimiesavustajan tehtävässä virkaa hakiessaan.

127 Tästä seuraa, ettei tämä väite perustu tosiseikkoihin.

128 Sitä paitsi pitää yhtäältä paikkansa, kuten kantajan ansioluettelosta ilmenee, että kantaja on uransa aikana ollut ”yksikönpäällikkö”.

129 Toisaalta, kun kyse on lakimiesavustajan tehtävistä unionin tuomioistuimen presidentin kabinetissa, kantajan ansioluettelosta ilmenee, että hänen tehtävänään tässä kabinetissa oli ”oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvien seikkojen seuranta, sisään tulevien asioiden jakamisen valmistelu, suuren jaoston oikeuskäytännön seuranta, toimielimen hallinnollisen toiminnan seuranta [ja] osallistuminen komiteoihin presidentin puolesta”. Kantajan 27.3.2015 päivätty arviointikertomus sisältää kuvauksena tehtävistä, jotka vastaavat arvioidun virkamiehen tointa, seuraavat maininnat: ”Lakimiesavustaja (jonka tehtävänä ovat erityisesti hallinnolliset asiat, oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvien seikkojen seuranta asioiden jakamiseen saakka ja tarvittaessa suuren jaoston oikeuskäytännön seuranta)”.

130 Tästä seuraa, ettei oikeusasiamies ole tehnyt tältä osin ilmeistä arviointivirhettä.

131 Kantaja väittää toiseksi, että arvosanan, jonka hän sai unionia koskevien asioiden, sen toimielinten ja lainsäädännön hyvää tuntemusta koskevan arviointiperusteen nojalla, olisi pitänyt olla G:n saamaa arvosanaa korkeampi.

132 Tältä osin on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan nimittävän viranomaisen tehtävänä on arvioida, täyttääkö hakija avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa vaaditut edellytykset, ja tämä arviointi voidaan saattaa kyseenalaiseksi vain, mikäli kyseessä on ilmeinen virhe. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin ei voi omalla arvioinnillaan korvata nimittävän viranomaisen arviota valvomalla tämän viimeksi mainitun hakijoiden ammatillisista kyvyistä suorittamia arvioita ilmeisen arviointivirheen toteamista koskevaa tapausta lukuun ottamatta (tuomio 13.12.1990, Kalavros v. yhteisöjen tuomioistuin, T-160/89 ja T-161/89, EU:T:1990:86, 29 kohta; ks. vastaavasti tuomio 30.5.1984, Picciolo v. parlamentti, 111/83, EU:C:1984:200, 16 kohta).

133 Aivan aluksi kiinnostuksenilmaisupyynnöstä käy ilmi, että pääsihteerin tehtävät kuvattiin seuraavasti:

”Pääsihteerin tehtävänä on toimiston yleinen hallinto ja oikeusasiamiehen strategian toteuttaminen. Hän on suoraan vastuussa oikeusasiamiehelle ja johtaa tämän johtoryhmää. Hän työskentelee läheisessä yhteistyössä oikeusasiamiehen kabinetin kanssa ja edustaa toimistoa ulospäin.”

134 ”Unionia koskevien asioiden, sen toimielinten ja lainsäädännön hyvän tuntemuksen” osalta on todettava, että G:n ansioluettelosta ilmenee, että lukuun ottamatta erilaisia toimintoja toimittajana G. on toiminut eri tehtävissä komissiossa, kuten terveys- ja kuluttajansuoja-asioista vastaavan komission jäsenen tiedottajana (1999–2004), komission varapuheenjohtajan neuvonantajana viestintästrategiaa koskevissa asioissa (2004–2006), komission viestinnän pääosaston (PO) pääjohtajan avustajana (2006–2007), henkilöstöhallinnon ja informaatioteknologian alan yksikönpäällikkönä komission oikeusasioiden pääosastossa (2007–2011) ja meri- ja kalastusasioista vastaavan pääjohtajan alaisuudessa yksikönpäällikkönä (vuodesta 2011).

135 Kun otetaan huomioon tämä komission eri yksiköissä hankittu kokemus, on pääteltävä, että neuvoa-antava komitea ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä antaessaan G:lle erittäin korkean arvosanan. Se, ettei G:llä ole oikeustieteellistä tutkintoa, ei voi osoittaa, että neuvoa-antava komitea olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun otetaan huomioon hänen monipuolinen kokemuksensa.

136 Sitä paitsi ”[unionia koskevien] asioiden, sen toimielinten ja lainsäädännön hyvää tuntemusta” ei ole tarkasteltava itsenäisesti vaan kiinnostuksenilmaisupyynnössä kuvattuihin tehtäviin nähden, jotka keskittyvät oikeusasiamiehen strategiaan ja viimeksi mainitun työntekijäryhmään johtamiseen, joten on katsottava, ettei etsitty hakijaa, joka olisi unionin oikeuden asiantuntija, vaan useissa tehtävissä eri toiminta-aloilla toiminutta henkilöä.

137 Kantajan väitteestä, jonka mukaan oikeusasiamies ei voinut katsoa, että kantajalla ei ollut ”mitään käytännön kokemusta henkilöstöhallinnosta”, on todettava, että oikeusasiamies kirjoitti riidanalaisessa päätöksessä seuraavaa:

”Olen myös antanut suhteellisen edun hakijoille, joilla on käytännön kokemusta henkilöstöhallinnosta, erityisesti organisaatioyksiköiden uudelleenjärjestelyjen toteuttamisen kautta. Vaikka joillakin hakijoilla oli merkittävää kokemusta tällä alalla, teillä ei sitä ollut.”

138 Oikeusasiamies on siis katsonut, ettei kantajalla ollut – toisin kuin muilla hakijoilla – merkittävää käytännön kokemusta henkilöstöhallinnon alalta ja erityisesti uudelleenjärjestelyistä eikä ettei hänellä ollut mitään alan kokemusta, kuten kantaja väittää.

139 Kantaja ei ole kuitenkaan lainkaan väittänyt hankkineensa kokemusta uudelleenjärjestelyjen alalta, joten tämä väite on hylättävä.

140 Tämän jälkeen kantaja väittää, että erityisesti hänen tehtävänsä ”Henkilöstösääntöjen mukaiset oikeudet, sosiaali- ja terveysasiat ja työehdot” -yksikön yksikönpäällikkönä koskivat mitä suurimmassa määrin henkilöstöhallintoa.

141 Tältä osin kantajan ansioluettelosta ilmenee, että hänen pääasiallisiin toimintoihinsa ja vastuutehtäviinsä kuuluivat ”Euroopan unionin tuomioistuimen henkilöstön henkilöstösääntöjen mukaisten oikeuksien hallinnointi, sosiaalisten toimenpiteiden koordinointi, terveydenhoitoyksikön hallinnollinen valvonta”, ”unionin tuomioistuimen perussäännöstä ja jäsenten palkkajärjestelystä johtuvien toimielimen jäsenten oikeuksien hallinnointi”, tehtävä ”sosiaaliasioita valmistelevan komitean puheenjohtajana [hallintojohtajien kokouksessa] (vuoteen 2013 saakka)”, ”henkilöstösääntöihin liittyviä kysymyksiä valmistelevan komitean jäsenenä”, ”lasten päiväkodin hallintokomitean entisenä puheenjohtajana”, ”[sairausvakuutusta käsittelevän hallintokomitean] jäsenenä” ja ”henkilöstösääntökomitean varajäsenenä”.

142 Vaikka näillä toiminnoilla onkin yhteys ”henkilöstöhallintoon”, ne eivät kuitenkaan koske välittömästi strategioita tai erilaisten henkilöstöresurssien organisointia eivätkä varsinkaan organisaatioyksikköjen uudelleenjärjestelyjen toteuttamista.

143 Siitä, että lakimiesavustajan tehtävät unionin tuomioistuimen presidentin kabinetissa ”paitsi ne, jotka liittyvät unionin tuomioistuimen lainkäyttötyöhön, ulottu[isivat] etenkin unionin tuomioistuimen hallinnollisen toiminnan valvontaan unionin tuomioistuimen presidentin puolesta, mikä käsittä[isi] henkilöstökysymykset (mukaan lukien henkilöstön supistamista koskevat kysymykset), budjetin valmistelun, unionin tuomioistuimen tietoteknisen organisaation, infrastruktuurit ja yleisemmin hallinnon koko toiminnan”, on todettava, että kaikki nämä toiminnot eivät käy ilmi kantajan ansioluettelosta, jossa on mainittu ainoastaan, kuten edellä 129 kohdassa on jo todettu, oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvien seikkojen seuranta, sisään tulevien asioiden jakamisen valmistelu, suuren jaoston oikeuskäytännön seuranta, toimielimen hallinnollisen toiminnan seuranta ja osallistuminen komiteoihin unionin tuomioistuimen presidentin puolesta. Ne eivät käy myöskään ilmi kantajan arviointikertomuksista, jotka on laadittu 17.3.2015 (ajanjaksot 1.1.2012–31.12.2012 ja 1.1.2013 –31.12.2013) ja 27.3.2015 (ajanjakso 1.1.2014–31.12.2014). Kahdessa ensimmäisessä arviointikertomuksessa kuvaillut kantajan tehtävät ovat ”yksikönpäällikkö ’Henkilöstösääntöjen mukaiset oikeudet, sosiaali- ja terveysasiat, työehdot’” -yksikössä ja viimeisimmässä kertomuksessa

”lakimiesavustaja (joka vastaa erityisesti hallinnollisista asioista, oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvien seikkojen seurannasta asioiden jakamiseen saakka ja tarvittaessa suuren jaoston oikeuskäytännön seurannasta)”.

144 Tästä seuraa, ettei oikeusasiamiestä voida moittia siitä, että hän olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

145 Lopuksi kantaja moittii oikeusasiamiestä siitä, että tämä on katsonut, että kantajan tiedot ja kokemus informaatioteknologian alalla olivat vanhentuneet.

146 Oikeusasiamies kirjoittaa riidanalaisessa päätöksessä seuraavaa:

”Olen antanut suhteellisen edun hakijoille, joilla oli tuoretta informaatioteknologian alan kokemusta kymmenen viimeksi kuluneen vuoden ajalta (se on ala, joka kehittyy jatkuvasti ja jolla kehitys on nopeaa, joten vanhempi kokemus on vähemmän merkityksellistä nykyhaasteiden yhteydessä). Teillä ei ole kokemusta informaatioteknologian alalta kymmenen viimeksi kuluneen vuoden ajalta ja teidän kaukaisemmassa menneisyydessä keräämänne kokemus informaatioteknologian alalta on vähemmän merkityksellistä instituutioni nykytarpeisiin nähden.”

147 Vaikka kantaja vetoaa erinäisiin koulutuksiin, joihin hän on osallistunut unionin tuomioistuimessa, hän ei kiistä sitä tosiseikkaa, että hänen tehtävänsä liittyivät informaatioteknologiaan vuodesta 1981 vuoteen 2007.

148 Tältä osin ei voida yhtäältä kiistää sitä, että informaatioteknologia-ala on ala, jolla kehitys on erittäin nopeaa, joten kaukaisena ajanjaksona hankittu kokemus on vähemmän merkityksellistä kuin äskettäin hankittu.

149 Toisaalta, vaikka kantaja katsoo, että hänen kokemuksensa on karttunut vuoteen 2007 saakka, on todettava, että toiminnan virkamiestuomioistuimen tuomarin lakimiesavustajana vuodesta 2005 vuoteen 2007 ei voida katsoa muistuttavan informaatioteknologian käyttöä.

150 Oikeusasiamies ei siis tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että kantajan kokemus informaatioteknologian alalta oli vanhaa ja vähemmän merkityksellistä kuin äskettäin hankittu kokemus.

151 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että toinen kanneperuste on hylättävä.

c) Kolmas kanneperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista

152 Ensiksi kantaja moittii oikeusasiamiestä siitä, että tämä on arvioinut kunkin hakijan esittämät suositukset mielivaltaisesti käytettyään väärin menettelyä, jonka hän oli itse vahvistanut kiinnostuksenilmaisupyynnössä. Oikeusasiamies on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta siltä osin kuin suositukset on otettu huomioon vain kolmen viimeiseen haastatteluun kutsutun hakijan osalta.

153 Kuten edellä 75 kohdassa on muistutettu, oikeusasiamiehellä on laaja harkintavalta työssään, joten hänen tehtävänään on määrittää arviointiperusteet silloin, kun – kuten käsiteltävässä asiassa – kiinnostuksenilmaisupyynnössä ei täsmennetä menetelmää, jolla kukin arviointiperuste on otettava huomioon (ks. vastaavasti tuomio 13.12.1990, Gonzalez Holguera v. parlamentti, T-115/89, EU:T:1990:84, 53 kohta ja tuomio 14.7.1995, Pimley-Smith v. komissio, T-291/94, EU:T:1995:142, 48 kohta).

154 On todettava, että – kuten oikeusasiamies on täsmentänyt istunnossa vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen – velvollisuus esittää suosituksia on ilmaistu ainoastaan hakijan G. osalta palvelukseenottomenettelyn lopussa.

155 Näin ollen on joka tapauksessa riittävää todeta, että tämä väite on tehoton siltä osin kuin kantajan hakemus on hylätty haastatteluja aikaisemmassa vaiheessa, joten hänelle ei voi aiheutua vahinkoa suositusten mahdollisen huomioon ottamisen seurauksena (ks. 87 kohta edellä).

156 Toiseksi kantaja arvostelee oikeusasiamiestä siitä, että tämä on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta muuttaessaan valintaperusteita valintamenettelyn aikana ja täten rikkonut itse vahvistamansa oikeudellista kehystä. Siten perustetta, joka koskee ”Euroopan unionia koskevien asioiden, sen toimielinten ja lainsäädännön hyvää tuntemusta”, ei ole kantajan mukaan tarkasteltu objektiivisesti ja perustetta, joka koskee ”unionin muiden virallisten kielten taitoa” on tarkasteltu vain kahdeksan haastatteluun kutsutun hakijan suhteen.

157 On todettava, että nämä kaksi väitettä ovat päällekkäisiä ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esitettyjen kahden ensimmäisen väitteen kanssa, joten ne on hylättävä samoista syistä, jotka on jo esitetty edellä 73–83 ja 131–136 kohdassa.

158 Erityisesti siitä väitteestä, joka koskee perustetta ”Euroopan unionia koskevien asioiden, sen toimielinten ja lainsäädännön hyvä tuntemus”, jota oikeusasiamies ei ole kantajan mukaan tarkastellut objektiivisesti, on myös todettava, että kantaja ei ole kuitenkaan maininnut syitä, joiden vuoksi tätä perustetta ei olisi tarkasteltu objektiivisesti, joten tämä väite on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se ei liity muihin kantajan esittämiin väitteisiin, joihin unionin yleinen tuomioistuin on vastannut aikaisemmin tutkittujen kanneperusteiden yhteydessä. Unionin yleinen tuomioistuin ei voi nimittäin määrittää esitetyn väitteen todellista luonnetta pelkästään tämän väitteen esittämisen perusteella.

159 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kolmas kanneperuste on hylättävä.

d) Neljäs kanneperuste, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista

160 Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja esittää kaksi väitettä.

161 On muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan hyvän hallinnon periaate velvoittaa toimivaltaisen viranomaisen soveltamaan oikein säädöksiä (tuomio 14.6.1988, Christianos v. yhteisöjen tuomioistuin, 33/87, EU:C:1988:300, 23 kohta ja tuomio 18.9.2008, Angé Serrano ym. v. parlamentti, T-47/05, EU:T:2008:384, 159 kohta).

162 Ensiksi kantaja moittii oikeusasiamiestä siitä, että tämä oli evännyt kantajalta haastatteluvaiheen ilman mitään perusteluja, vaikka uudelleentarkastelua koskevan pyynnön oli oltava perusteltu ja vaikka se oli jätettävä lyhyessä määräajassa, ja oli siten estänyt kantajaa esittämästä tehokkaasti oikaisuvaatimusta. Oikeusasiamies on siis loukannut hyvän hallinnon periaatetta.

163 Tässä yhteydessä on todettava, että vaikka oikeusasiamies onkin ilmoittanut kantajalle vain siitä, että häntä ei kutsuttu haastatteluihin hänen ansioistaan huolimatta, kantaja ei ole pyytänyt oikeusasiamieheltä tarkempia tietoja voidakseen esittää uudelleentarkastelua koskevan pyynnön.

164 Kantaja ei voi näissä olosuhteissa valittaa huonosta hallinnosta, koska hän on itse jättänyt pyytämättä hallinnolta tarkempia tietoja ja koska hän ei ole myöskään pyydettyjä täsmennyksiä odottaessaan vaatinut määräajan pidentämistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön esittämistä varten.

165 Toiseksi kantaja arvostelee oikeusasiamiestä siitä, että tämä on toimittanut hänelle epätäsmällisiä, epäjohdonmukaisia ja virheellisiä tietoja.

166 Tältä osin pitää paikkansa, että oikeusasiamies on todella myöntänyt riidanalaisessa päätöksessä, että tietyt kantajalle annetut tiedot olivat virheellisiä tai epätäsmällisiä niin, että ne olivat todennäköisesti kannustaneet häntä tekemään valituksen.

167 On kuitenkin todettava, että nämä virheellisyydet eivät voi tehdä riidanalaisesta päätöksestä lainvastaista siltä osin kuin tämä oikaisu on nimenomaan suoritettu annettaessa vastaus kantajan valituksiin (ks. vastaavasti tuomio 25.5.2000, Elkaïm ja Mazuel v. komissio, T-173/99, EU:T:2000:142, 103 kohta).

168 Neljäs kanneperuste on näin ollen hylättävä.

169 Tästä seuraa, että riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevat vaatimukset on hylättävä ilman, että olisi otettava huomioon vastaajan vastauskirjelmän liitettä D 1. Näin ollen ei ole tarpeen lausua edellä 37 kohdassa mainitusta 7.4.2017 päivätystä kantajan pyynnöstä.

2 Vahingonkorvausvaatimukset

170 Kantaja väittää, että riidanalaisesta päätöksestä on aiheutunut hänelle aineellista vahinkoa ja henkistä kärsimystä.

171 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti silloin, kun vahingonkorvausvaatimus liittyy läheisesti kumoamisvaatimukseen, viimeksi mainitun jättäminen tutkimatta tai hylkääminen perusteettomana johtaa myös vahingonkorvausvaatimuksen hylkäämiseen (ks. tuomio 30.9.2003, Martínez Valls v. parlamentti, T-214/02, EU:T:2003:254, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

172 Koska käsiteltävässä asiassa kumoamisvaatimukset ja vahingonkorvausvaatimukset liittyvät läheisesti toisiinsa ja koska kumoamisvaatimukset on hylätty, tästä seuraa, että vahingonkorvausvaatimukset on myös hylättävä.

173 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

V Oikeudenkäyntikulut

174 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 135 artiklan 1 kohdan mukaan kohtuuden niin vaatiessa unionin yleinen tuomioistuin voi kuitenkin poikkeuksellisesti päättää, että hävinnyt asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan mutta tämä velvoitetaan korvaamaan vastapuolen oikeudenkäyntikulut vain osittain tai että tätä ei lainkaan velvoiteta korvaamaan oikeudenkäyntikuluja.

175 Käsiteltävän asian olosuhteissa unionin yleinen tuomioistuin toteaa yhtäältä, että oikeusasiamies on ilmoittaessaan virheellisesti kantajalle, että tämän kutsumista haastatteluun ei ollut suositeltu, syyllistynyt huolimattomuuteen, jonka hän on itse myöntänyt, ja katsoo toisaalta, että oikeusasiamies ei ole esittänyt kantajalle yksityiskohtaisia syitä, joiden vuoksi hän ei noudattanut ansioituneisuusjärjestyksessä laadittua hakijoiden luetteloa, jonka hänen itse asettamansa neuvoa-antava komitea oli hänelle jättänyt.

176 Tässä tilanteessa voidaan katsoa, että oikeusasiamiehen käyttäytyminen on osaksi aiheuttanut tämän oikeudenkäynnin.

177 Tällaiset olosuhteet muodostavat poikkeuksellisen perusteen, joka oikeuttaa sen, että kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Costas Popotas ja Euroopan oikeusasiamies vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Collins Kancheva Barents

Julistettiin Luxemburgissa 22. päivänä maaliskuuta 2018.

Allekirjoitukset